

رابطه بین شاخص توده بدنی و شاخص پوسیدگی دندان در کودکان مبتلا به اوتیسم در غرب

کشور ایران در سال ۱۳۹۸

مقدمه: پوسیدگی دندان به عنوان شایع‌ترین بیماری مزمن و یک مشکل عمده بهداشتی در کشورهای در حال توسعه در نظر گرفته می‌شود. مصرف زیاد کربوهیدرات‌ها یکی از مهم‌ترین دلایل پوسیدگی دندان و همچنین چاقی است. کودکان مبتلا به اوتیسم میزان چاقی و پوسیدگی دندان بالاتر و همچنین رفتارهای غذایی خاص دارند که می‌تواند دلیل میزان بالاتر پوسیدگی و چاقی در این کودکان باشد. هدف از این مطالعه بررسی پوسیدگی دندان (بر اساس شاخص DMFT) و ارتباط آن با شاخص توده بدنی (BMI) در بین کودکان مبتلا به اوتیسم شهرهای غرب کشور در سال ۱۳۹۸ بود.

روش اجرا: این مطالعه از نوع توصیفی-مقطعی بود که در آن ۴۵ نفر از کودکان مبتلا به بیماری اوتیسم مراجعه‌کننده به مراکز اوتیسم شهرهای ایلام، خرم‌آباد و همدان در گروه سنی ۶ تا ۱۲ سال انتخاب شدند. پس از دریافت رضایت‌نامه، با اندازه‌گیری قد و وزن، صدک BMI به ازای سن برای کودکان محاسبه شد و کودکان مورد معاینه دندانپزشکی قرار گرفتند. اطلاعات تکمیلی توسط پرسشنامه ثبت شد. داده‌ها پس از جمع‌آوری توسط نرم‌افزار SPSS24 و در سطح معناداری ۰/۰۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: ۹۳/۳٪ از کودکان مورد مطالعه دچار پوسیدگی دندان بودند. میانگین شاخص DMFT در کل نمونه ها $4/6 \pm 2/6$ بود. ۲۷ نفر (۶۰٪) از کودکان مورد مطالعه دارای اضافه وزن یا چاق بودند ۳۱ نفر (۶۸/۹٪) از آن‌ها دارای DMFT بیشتر یا مساوی ۴ (پوسیدگی شدید) و ۱۱ نفر (۲۴/۴٪) دارای DMFT بین صفر و ۴ (پوسیدگی کم) و ۳ نفر (۶/۷٪) بدون پوسیدگی بودند. از لحاظ آماری ارتباط معنی داری ($P=0/036$) بین شاخص توده بدنی و DMFT در سطح معنی داری ۵ درصد مشاهده گردید و همچنین همبستگی مثبت متوسطی ($r=0/313$) بین این دو شاخص مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: بین شاخص توده بدنی با پوسیدگی دندان ارتباط معنادار وجود داشت. ($P<0.05$)

کلیدواژه‌ها: شاخص توده بدنی، شاخص پوسیدگی دندان، کودکان، بیماری اوتیسم